

Šlapu loukou - Náplava

1. Když mám náladu toulavou, když táhne mě to ven,
A E A E
A E F#mi E F#mi
sbalím vak a řeknu pak: buď každý pozdraven,
A E A E
F#mi E F#mi
tou cestou dál, co dobře znám, co dobře znáš i ty,
F#mi E F#mi
tenkrát jsme jeden druhému nechtěli hrát na city.
- R: Šlapu loukou plnou bodláků a brnkám si tu svou
A D A E
tu píseň věčnejch tuláků,
Hmi D A
co jim stačí, co jim stačí, že jen jdou.
2. Pak přišla chvíle, a co má být, kdy řekl jsem: rád tě mám,
a od té doby, nevím proč, se toulám jenom sám,
stopy tvý už zvolna zarůstaj' trávou, kapradím,
že tvá cesta zpátky nevede, stejně jak ty dobře vím.
- R:
R: